

Bijbelrooster dinsdag 25 juni t/m maandag 1 juli

Elke week besteedt Puntuit aandacht aan Bijbelstudie rond een bepaald onderwerp. Komende week is het thema "Paulus' lessen uit de tweede brief aan Korinthe", in samenwerking met het Landelijk Contact Jeugdwerk (LCJ).

Dinsdag 25 juni

De juiste volgorde. [2 Korinthe 8 vers 1 tot 8](#)

Het is echt hartverwarmend zoals de gemeenten in Macedonië hun offervaardigheid getoond hebben. De kerkenraden hoeven geen 'bedelbrieven' rond te sturen, de penningmeester hoefde geen stukje in het kerkblad te schrijven met een zachte aansporing om de bijdrage toch niet te vergeten. Het geheim? "Zij gaven zichzelf eerst aan de Heere" (vs. 5). Dat is het antwoord van het geloof op Gods Evangeliewoord. De Heere Zelf dringt om Christus' wil aan: 'Geef mij je hart!'. Is Hij het niet waard, om maar niet iets van ons, maar onszelf helemaal te ontvangen? Is dat door de Heilige Geest jouw antwoord al geworden: "Ziel en geest en lichaam, Heer', leg ik op Uw altaar neer; neem mijzelf..."?

Wie zichzelf zo aan de Heere leert geven, geeft zich ook aan de ander: "... en daarna aan ons" (vs. 5). Je geeft aan medegelovigen, die hulp nodig hebben. Hulp aan de naaste zonder dat je je eerst aan de Heere overgegeven hebt, heeft echter geen grond. Maar wie Christus als zijn Borg en Zaligmaker kent, heeft ook oog en hart voor de minste van Zijn broeders. De gemeenten in Macedonië vormen daarin een voorbeeld. Voor de Korinthiërs... en voor ons.

Woensdag 26 juni

Het diepste motief. [Jesaja 53 vers 1 tot 5](#) en [2 Korinthe 8 vers 9 tot 12](#)

Jezelf aan de Heere geven en daarna aan de broeders, zagen we gisteren. Maar hoe kan dat? Waar is dat op gebaseerd? Daarop geeft de apostel in vers 9 het antwoord: de Heere Jezus Christus heeft Zichzelf aan zondaars gegeven. Dieper nog: Hij gaf Zich voor hen, tot in de uiterste armoede, ja "tot in de allerdiepste versmaadheid en angst der hel" (Avondmaalsformulier). Wij hebben het nog wel eens over een prediking van een rijke Christus en een arme zondaar en hoe die twee tot elkaar komen. De tekst keert dat op een bepaalde manier om: een arme Christus en een rijke zondaar. Christus was rijk; Hij leefde voor Zijn menswording in de eeuwige heerlijkheid van de Vader. Maar vrijwillig legde Hij die luister af. Hij werd arm, daalde neer in een bestaan dat door de zonde ontluisterd is. Zo, dat er aan Hem geen gedaante of heerlijkheid was (Jes. 53).

En jij en ik? Wij zijn zo onnoemelijk arm van onszelf – arm aan alles wat we nodig hebben om voor God te kunnen bestaan. Heb je dat al ontdekt? Wat past de Heere Jezus dan bij je. Door Zijn vrijwillige vernedering en armoede maakt hij zondaren rijk. Zijn Geest verkondigt het je en doet je echt leven uit Hem.

Donderdag 27 juni

Bijzondere ervaringen. [2 Korinthe 12 vers 1 tot 6](#)

In deze tijd, waarin mensen 'kicken' op hun gevoel, kan iemand met bijzondere ervaringen op een aandachtig gehoor rekenen. Wat dat betreft is er niets nieuws onder de zon: de charismatische dwaalleraars in Korinthe lieten zich er ook op voorstaan dat ze dingen hadden meegemaakt, die 'gewone' christenen misten. Doet Paulus daar nu ook aan mee? Toch niet. Niet voor niets heeft hij het in deze verzen over "een mens" in de derde persoon. Hij bedoelt daarmee zichzelf, maar laat tegelijk zien: het gaat niet om mijzelf. Zeker, hij heeft bijzondere dingen meegemaakt. Hij werd een ogenblik van deze aarde verplaatst naar de hemel, tot in het paradijs waar zijn Zaligmaker is. Maar wat hij daar gezien en gehoord heeft kan en mag hij niet navertellen. Het is iets verrukkelijks geweest: een overlopende maat van vreugde in de Heere.

Niet elke christen maakt dat op die manier mee. Maar daar gaat het ook niet om. Paulus zegt: voordat de grote Dag aanbreekt moeten we maar niet te zeer roemen in bijzondere ervaringen. Zwakheid en lijden tekenen nu nog de situatie. Elk kind van God beleeft dat op een bepaalde manier als kenteken van discipelschap. Kruisdragen – daar herken je een volgeling van Christus aan. Het was immers ook bij Hem geen weg van glorie tot glorie, maar: door lijden tot heerlijkheid.

Vrijdag 28 juni

Aan de grond blijven. [Job 2 vers 1 tot 7](#) en [2 Korinthe 12 vers 7 en 8](#)

We hebben allemaal gist in de schoenen. De zonde van de hoogmoed zit er sinds onze val in Adam zo diep bij ons in, dat we alles aangrijpen om onszelf de lucht in te steken. Het wordt nog gevaarlijker als dat 'vlees' van ons zich gaat tooien met vroomheid. Zelfs met wat God in Zijn genade geeft kunnen we nog op de loop gaan. Daarom hangt de Heere in de regel een gewicht aan de klok. Paulus kreeg een scherpe doorn in zijn vlees. Een lichamenlijk lijden dat hem voortdurend steekt, zoals je bij een doorn in je voet bij elke stap 'au' roept. Hij ervaart er ook een verzoeking van satan in, op een hardhandige manier – waarmee overigens niet gezegd wordt dat elke ziekte van de duivel komt. Maar satan probeert er munt uit te slaan, mogelijk door Paulus opstandig te maken.

Misschien heb jij ook zo'n doorn in je vlees. Een verborgen kruis soms, waar je met niemand over praat. Wat kan het zwaar zijn, elke dag weer. Intussen gaat het niet buiten de Heere om. Hij neemt dat kwade in Zijn dienst, om Zijn kind aan de grond te houden. Dat wil zeggen: ootmoedig te zijn en te blijven. Om niet van Hem weg te groeien, maar op de Grond, Jezus Christus, te blijven staan. "Nader, mijn God, tot U, zij steeds mijn beê."

Zaterdag 29 juni

De proef op de som. [2 Korinthe 13 vers 1 tot 7](#)

Wat gaat het ons vaak makkelijk af om anderen te beoordelen. Onder de Korinthiërs hadden ze het oordeel over Paulus wel klaar: gezakt. Maar dan keert Paulus het om: 'Kijk nu zelf eens in de spiegel. Beproof niet een ander, maar jezelf.' Dat is van belang, niet alleen wanneer het Heilig Avondmaal gevierd wordt, maar altijd. Er is kaf onder het koren. Wie de Geest van Christus niet heeft, behoort niet bij Hem, ondanks het kerkelijk sausje (zie Rom. 8:9).

Ben je werkelijk een christen? Ben je echt 'in het geloof'? Dat is geen andere vraag dan: ben je in Christus? Maar hoe weet je dat dan? Niet door een zelfbespiegeling los van het Woord. Wel, door je eerlijk voor Gods aangezicht te stellen in het licht van Zijn Woord. De dwaallichten verzetten zich tegen het Woord. Ware christenen buigen ervoor, in heel hun denken en doen. Juist daarin blijkt dat Christus in hen woont door het geloof. De apostel wil daar graag van uitgaan bij de Korinthiërs, maar hij houdt de mogelijkheid open dat het anders is (vs. 5). Wie oprecht is door genade komt ermee bij de Heere. "Beproof vrij van omhoog mijn hart dat voor Uw oog, Alwetende, steeds openlag".

Zondag 30 juni

Opdracht en belofte. [2 Korinthe 13 vers 11](#) en [Filippenzen 4 vers 1 tot 9](#)

We gaan naar het einde van de brief. Als een moeder aan een van haar kinderen een brief schrijft, of beter gezegd: mailt, dan kan het vóórkomen dat ze aan het eind nog een paar goede raadgevingen meegeeft. Paulus zegt hier als herder van de gemeente en als geestelijk vader: “Wees blij”. Dat is geen oppervlakkig “be happy”. Deze blijdschap is vrucht van de Geest en is van Hem te ontvangen. Blij in de Heere, zelfs als de omstandigheden donker zijn. “Wordt volmaakt”, dat is in dit verband: laat je terecht brengen. Wijs de vermaning niet af, maar breek met de zonde, om Christus’ wil. “Wees getroost”, ofwel: laat je er weer bij roepen. De Heere zoekt je! “Wees eensgezind”: niet eenvormig, maar wel eenduidig. Waarbij het je samen gaat om de eer van Christus. “Leeft in vrede”: laat de onderlinge verhoudingen doortrokken zijn van de gezindheid van Christus.

Word je hiermee teruggeworpen op jezelf? Nee. Wie ernst maakt met deze evangelische opdrachten mag weten: de Heere is met mij. De opdracht rust in de belofte: “De God van de liefde en van de vrede zal met u zijn.” Wie in twist en tweedracht leeft, heeft de Heere tegen. Wie leeft uit Zijn liefde en vrede, heeft Hem mee.

Maandag 1 juli

De zegen. [2 Korinthe 13 vers 12 en 13](#)

Een oude, dove man ging elke zondag naar de kerk. Van de preek hoorde hij niets en meezingen ging ook niet meer. Zijn kinderen vroegen hem: “Vader, waarom gaat u eigenlijk nog naar de kerk? U hebt er toch niets meer aan?” In zijn opschrijfboekje, waarmee hij met zijn kinderen communiceerde, schreef hij: “Om de zegen”.

Het is een bijzonder voorrecht om elke zondag de zegen te mogen ontvangen. De drie-enige God, Die zich garant stelt voor een schuldig volk. Zo rijk is de genade van Christus. Zondaren ontvangen de eeuwige vrijspraak, omdat Hij onschuldig ter dood veroordeeld werd. Die genade is genoeg om erin te kunnen leven en sterven. De diepste bron ligt in de liefde van God de Vader. Een liefde die al dateert van voor de grondlegging van de wereld, gestalte aannam in de zending van Zijn Zoon en voortduurt tot in eeuwigheid. Het is de Heilige Geest die daarvoor plaats maakt in mijn en jouw hart. Hij doet delen in Zijn gemeenschap en Hij sticht gemeenschap: van de gelovigen onderling. Wat een geweldig kapitaal wordt er in de zegen meegegeven. Niet om het voor kennisgeving aan te nemen of te denken: nu zit het wel goed. Maar om ootmoedig, biddend te ontvangen en te verwerken: “Doorstroom, beziel en zegen mij, opdat ik waarlijk vruchtbaar zijn.” Zo word je gezegend, om tot een zegen te zijn!